

A.S. Credeam că A Doua Epistolă a mea către Traian Băsescu va fi ultima că, în cele din urmă, îmi va răspunde. M-am înșelat: Traian Băsescu nu a răspuns. Iat-o pe a Treia:

D-lui Traian Băsescu
Președintele României
Palatul Cotroceni
București

Paris, 14 octombrie 2006

Domnule Traian Băsescu,

În urmă cu șase luni V. Tismăneanu m-a contactat, invitându-mă să particip la o Comisie ce avea să studieze “binefacerile” comunismului căzut pe capul Românilor, începând din 28 iunie 1940. O făcea, afirma el, cu asentimentul președintelui Traian Băsescu, inițiatorul Comisiei. După ce am acceptat propunerea, el m-a asigurat că în câteva ore consilierul prezidențial Săftoiu îmi va telefona pentru a stabili condițiile colaborării mele - V. Tismăneanu le comunicase președintelui Băsescu iar acesta fusese de acord cu ele:

- restituirea - fără a face vreo cerere - a drepturilor cetățenești care îmi fuseseră luate de Ceaușescu în 1977;

- repunerea în toate drepturile furate, mie și membrilor familiei mele (documente de la CSNAS arată că guvernul Ceaușescu, într-un “Plan de măsuri”, *propunea retragerea cetățeniei încă pe când mă aflam pe solul României, adică înainte de 20 noiembrie 1977*): cetățenia română, dreptul de a publica în editurile și în presa din România - *în care nu m-am putut exprima din martie 1970 până în ianuarie 1990 (total: 20 ani); nici din 1997 în urma acțiunilor “colegiale” ale foștilor prieteni deveniți turiferari ai lui I. Iliescu, ai lui E. Constantinescu (total general: 30 ani de interdicție)*; în fine, aștept de la statul român repa-

rațiile morale și materiale cuvenite, ca unul care a luptat pe față - și a fost întemnițat - pentru... drepturile omului în România dinaintea de 22 decembrie 1989 fix, taman când vitejii și fideli colaboratori ai Securității au devenit posesori de certificate de revoluționari anticomuniști!

Consilierul Săftoiu nu s-a manifestat. Nici președintele Băsescu - din contra: acesta și-a dat binecuvântarea pentru alcătuirea Comisiei destinată să cerceteze crimele comunismului, eliminându-mă, pentru a pune în loc notorii “rezistenți(doar)-prin-cultură”, profund analfabeți în materie de Istorie a României.

La începutul lunii septembrie acest an, câțiva prieteni (Dan Culcer, Ovidiu Nimigean, Flori Stănescu, Mircea Stănescu, Liviu Ioan Stoiciu) la inițiativa lui Valerian Stan au redactat și difuzat instituțiilor, presei, intelectualilor un *Apel* pentru repunerea mea și a familiei mele în drepturile furate de regimul comunist.

Se vede însă că trecuse prea puțin timp de la asasinarea Ceaușescului (abia 17 ani!) pentru a spera în abolirea ceaușismului. În condiții nedemne de un stat care bate la poarta Europei: boicot, blocaj din partea presei scrise și audiovizuale, bănuim: ca urmare a directivelor primite de la Puterea Politică din România al cărei suprem reprezentant sunteți - au aderat la acest Apel peste 300 persoane. Și cu toate că textul, cu lista semnatarilor periodic completată, a fost trimis la toate instituțiile de stat și de partid (așa!), până azi nu a fost primit un singur răspuns scris!

Pe căi ocolite - și orale, de parcă am fi o nație de analfabeți etern folclorizați - prietenii mei și cu mine beneficiem de sfaturi prietenești (dar anonime, doar suntem urmașii în linie dreaptă ai lui Farfuridi!): un tovarăș tânăr “de la Externe” a dat asigurarea că “acolo, sus, nimeni nu se va ocupa de «problema Goma»”; un nu mai puțin tovarăș-tânăr (ai zice că, după 1989 românii se nasc gata-utecizați) a telefonat “din partea Ministerului Justiției, oferind și dânsul din partea casii o indicație prețioasă aceasta:

«Pentru obținerea cetățeniei române, domnu' Goma să facă cerere (așa accentuează securiștii), dânsu' cu mâna lui, precum și fiecare membru al familiei...”- de unde concluzia că to'ar'su'de la Justiție (!) nu citise ce scria acolo, în textul *Apelului* - sau: primise directive să dea un astfel de răspuns echivalent cu o trimitere la plimbare (căci noi avem alte treburi - măi tovarăși!).

Cum să nu aibă alte treburi măi-tovarășii uteciști - foști, prezenți, viitori? Doar ei conduc destinele României, țară mult mai a mea decât a lor, profitorii, hoitarii, decendenți ai vechii nomenclaturi, alcătuind actuala elită a drojdiei, băstinoasă.

Chiar dacă ceea ce am făcut nu am făcut pentru a primi răsplată, iată că țări vecine, cu nefericit destin asemănător pricinuit de ocupația rusească, apoi de piteștizare a întregului Lagăr Sovietic, au găsit de multă vreme prilejuri de cinstire a persoanei și a faptelor mele:

- Ungaria, pentru solidarizarea, ca student, la Revoluția Maghiară din 1956;

- Cehoslovacia, pentru solidarizarea cu Charta 77;

- Polonia, pentru solidarizarea cu spiritul Solidarnosc;

- Basarabia, pentru că... m-am născut *acolo* și pentru că am scris mereu-mereu despre *acolo*: a fost botezat gimnaziul din satul natal cu numele părinților mei, primii învățători-apostoli *acolo* - și cu al meu. Pentru analfabetul secureto-utecisticel care a avut nerușinarea să afirme că pământenii Țării Moldovei vorbesc... “light rumanian”, o întrebare nevinovată: unde se va fi născut mutantul? În Coreea de Nord? În Vietnamul (tot) de Nord? Cine i-a fost mamă: masa de ședință a organizației de bază? - fiindcă tată nu a avut, numai bunic: nemuritorul Stalin.

Doar Rusia Eternă și România Mare (să fie consultat procurorul Eduard Ilie) m-ar vrea mort: ca să nu mai pot deschide gura și să-i “înjur” pe ei - cei extrem de vii și care lucrează din greu la propășirea țărișoarei, nu gândesc,

Doamne-ferește!

Paranteză: în iulie 1981 președintele Franței Mitterrand, prin ministrul Culturii, Jack Lang mi-a propus a face parte din “tripleta” încetățenită în cadru festiv. Am mulțumit, am declinat, explicînd: mai bine român fără cetățenie, refugiat politic în Franța, decât cetățean francez, în același paner cu Julio Cortázar și cu Milan Kundera. Să nu fiu întrebat de ce: în niciun caz din gelozie: scriitorii nu pot fi geloși decât pe Dumnezeu: Cortázar și Kundera nu erau, apoi contemporani fiindu-mi, îi judecam *total*: omul și opera.

Prin prezenta îi anunț pe toți născuții gata-utecizați care, din 1989 se prefac a conduce România “pe calea democrației”:

Nu voi cere niciodată să primesc cetățenia pe care doar Dumnezeu mi-o poate lua (iertare: a mai fost unul: Ceaușescu - veti fi auzit ce-a pățit...), *eu, ca și membrii familiei mele fiind români prin naștere*. Tot eu să fac cerere? Atunci când guvernării comuniști mi-au luat cetățenia a fost cumva... la cererea mea? O cerere țapănă, “conform legii”, corect timbrată?

Nu am cerșit un favor (pentru care să fac cerere), ci am anunțat că este timpul - 17 ani! - să mi se restituie drepturile civile, morale, materiale pe care Statul Român mi le-a furat în 1977-78.

În continuarea acțiunii mele de reintrare în drepturi, un memoriu mult mai cuprinzător va fi înaintat instanțelor care controlează respectarea *angajamentelor* României, condiție a acceptării depline în Comunitatea Europeană.

Nu de alta, dar să afle și occidentalii până unde au ajuns cu adevărat “reforme” în România - inclusiv (aș zice: mai ales) cele privind-l pe *om*, începînd cu elementarele drepturi-ale-omului cărora mi-am închinat viața. Apoi **România** *semnifică 30 milioane de... oameni* (firește, cu cei abandonăți Rusiei și Ucrainei cu tot cu tezaurul și cu pământurile noastre,

moștenite de la înaintașii noștri), nu doar kilowați, kilotone, kilometri - ca în plin comunism cantitativ(ist).

Deasemeni voi atașa o copie după această scrisoare adresată Domniei Voastre, Domnule Președinte al României.

Vă salută

Paul Goma